

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/1952,Okolicznosciowe-spotkanie-w-zwiazku-z-90-rocznica-urodzin-plk-Aleksandra-Arkuszyńskiego.html>
01.04.2026, 16:27

Okolicznościowe spotkanie w związku z 90. rocznicą urodzin płk. Aleksandra Arkuszyńskiego „Maja” – Łódź, 29 lutego 2008 r.

29.02.2008

29 lutego br. w Łódzkim Domu Kultury odbyło się okolicznościowe spotkanie związane z 90. rocznicą urodzin płk. Aleksandra Arkuszyńskiego „Maja”, oficera 25. pułku piechoty AK. Zebranych przywitał prof. dr hab. Albin Głowacki, przewodniczący Rady Klubów „Grotą”. O życiu i działalności płk. Aleksandra Arkuszyńskiego „Maja” prelekcję wygłosił kpt. Mirosław Kopa, wiceprezes Zarządu Okręgu Łódź ŚZZAK. Specjalnym gościem spotkania była dr Maria Dmochowska, zastępca prezesa Instytutu Pamięci Narodowej. Spotkanie zamknęły okolicznościowe wystąpienia Tadeusza Michalskiego, wiceprezesa Zarządu Głównego ŚZZAK oraz Marka Drużki, dyrektora Łódzkiego Oddziału IPN.

płk Aleksander Arkuszyński „Maj” – ur. 27 II 1918 r. w Dąbrowie n. Czarną (pow. opoczyński). W kampanii wrześniowej w 18 pp w stopniu podchorążego. W styczniu 1940 r. w szeregach ZWZ jako komendant placówki w gminie Radonia prowadził działalność sabotażowo-dywersyjną. Od lipca 1943 r. w oddziałach partyzanckich, najpierw jako zastępca dowódcy pierwszego w Okręgu Łódź oddziału „Trojan-Wicher”, a następnie jako samodzielny dowódca oddziału „Grom”. W grudniu 1943 r. w uznaniu zasług bojowych awansowany na stopień podporucznika i jednocześnie odznaczony Krzyżem Walecznych. Był to pierwszy awans i pierwsze odznaczenie nadane w Kedywie Okręgu Łódź. W lipcu 1944 r., w ramach operacji „Burza”, dowodzony przez niego oddział wszedł jako pluton w skład 25 pp. AK. Ppor. „Maj” przebył cały szlak bojowy tego pułku, który przez 4 miesiące walczył na zapleczu frontu wschodniego. Wykazując niezwykłą bojowość i odwagę, po raz drugi odznaczony został Krzyżem Walecznych i zatwierdzonym awansem na stopień porucznika. Po wkroczeniu wojsk sowieckich zmuszony do ukrywania się, wszedł w szeregi Ruchu Oporu Armii Krajowej [ROAK], dowodząc nowo utworzonym oddziałem „Zryw”. W czerwcu 1945 r. dokonał brawurowej akcji na więzienie UB w Pabianicach, uwalniając aresztowanych akowców. We wrześniu tegoż roku, w wyniku decyzji dowództwa, ujawnił się w Łodzi z liczną grupą żołnierzy AK. Rozpoczął studia i założył rodzinę. W 1949 r. został aresztowany. Po blisko trzyletnim okrutnym śledztwie i sfigowanym procesie, zmierzającym do wyroku kary śmierci, ostatecznie został uniewinniony przez Sąd Wojewódzki w Łodzi. Następnie skończył studia na Politechnice Łódzkiej (dyplom inżyniera chemii spożywczej). Współorganizator ŚZZAK w Okręgu Łódź i Prezes Honorowy środowiska 25 pp AK oraz członek zarządu KWP i ZWP Okresu Stalinowskiego. Organizator licznych uroczystości patriotycznych, utrwalających dziedzictwo ideowe Armii Krajowej, autor licznych publikacji na ten temat. Odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych (dwukrotnie) oraz wieloma innymi odznaczeniami cywilnymi i wojskowymi.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

1 #2

1 #3